

Kunst en Cultuur afschaffen op school? Dat raakt iedereen!!

Wat me altijd weer verbaast in discussies over kunst en cultuur en de subsidiegelden die daarmee gemoeid zijn, is de schijnbare onverschilligheid van de wereld buiten de kunsten. Is kunst iets wat alleen voor kunstenaars van belang is? En voor iedereen die in het verlengde van de kunst zijn brood verdient? Zo lijkt het wel even.

In dat geval: schaf af die kunst!! Wat moeten we ermee?

Natuurlijk is er het zichtbare, meetbare en steeds weer aangehaalde economische belang: - -
- waarheen moeten werkgevers /directeuren van bedrijven hun gasten uit binnen- en buitenland meenemen?

- waar moeten onze toeristen vooral naartoe?

- wat gaan we zelf bekijken als we zelf naar het buitenland gaan?

Het antwoord op bijna al deze vragen is 'kunst bezoeken'. En dan gaat het over musea, over de podia voor concerten, dans, opera en toneel en over films in filmhuizen..

Maar kunst bezoeken is niets iets wat iedereen zomaar meekrijgt vanuit zijn ouderlijk huis. Kunst is soms moeilijk, soms ongrijpbaar en soms opeens kan kunst je recht in je hart raken, terwijl je er niet op verdacht bent. Kunst is nooit vanzelfsprekend, daarvoor is het kunst.

Wat zou een samenleving zijn zonder kunst?

Wat moeten werknemers in Nederland doen als ze klaar zijn met het werk?

Waar kunnen we zorgen voor het scherpen van onze visies, voor het anders aankijken tegen mensen en dingen? Waar halen we de meerwaarde in ons leven?

Hiervoor hebben we de kunst nodig! En dan geldt juist niet voor de mensen die zich met kunst bezighouden, maar voor de mensen in de straat, in het bedrijfsleven, in het onderwijs, in de zorg, ofwel: voor iedereen dus.

Uit allerlei onderzoek blijkt dat jonge mensen die in aanraking gebracht worden met kunst, daar later meer en beter van genieten dan mensen die nooit van kunst gehoord hebben. Dat lijkt een open deur, maar die wordt hier niet voor niets ingetrapt.

Het is een grote democratische verworpenheid dat steeds meer jongeren in het onderwijs niet meer worden beoordeeld op hun afkomst, maar op hun vermogen tot leren. Wie de capaciteiten heeft, kan in principe naar het gymnasium. Ik wil niet zeggen dat we daarin alles al hebben bereikt, maar we zijn al een heel stuk verder sinds 1968 (invoering van de Mammoetwet).

De kunst toegankelijk maken voor iedereen hoort bij diezelfde democratische principes en door iedereen er op school mee in aanraking te brengen, kun je ervoor zorgen dat de latere volwassenen van kunst kunnen genieten en dat dat niet blijft voorbehouden aan een elitair gezelschap van kunstkenner.

Het is een vreemde ontwikkeling dat kunst gezien wordt als overbodige ballast, die een jongere hindert in zijn opleiding: voor mij is dit een voorbeeld van oogklep-denken. We moeten blijkbaar terug naar de basisvakken, want straks heb je toch alleen maar wat aan wiskunde en talen!

Afgezien van het feit dat je daarmee de mensen zeer inperkt (ze kunnen alleen nog maar televisie kijken, want dat snappen ze tenminste), is het blijkbaar bij de overheid ook niet bekend dat actieve beoefening van muziek en theater leidt tot een hogere intelligentie..., en dus tot kritisch denken.

Maar misschien weet de overheid dat juist wel en is dat nou precies waar ze geen behoefte aan heeft!

Groningen/Amsterdam, Ria Rottier